

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจาก การกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนด สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนประชากร

ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียน บ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2

ตอนที่ 2 สังเคราะห์แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียน จาก การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 แต่ละค้าน ผู้วิจัย ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในการศึกษาระดับปัญหาเปรียบเทียบตามเกณฑ์การแปลผลหน้า 37 และ จัดลำดับความสำคัญของปัญหา ถ้าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากันจึงพิจารณาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 1 - 4

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับความสำคัญของปัญหา
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ยะลา เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$N = 19$		ระดับ การมีส่วนร่วม	ลำดับ ปัญหา
	\bar{x}	SD		
1. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการวางแผนของ โรงเรียน	2.74	.68	ปานกลาง	5
2. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามบทบาท หน้าที่ฯ ได้รับมอบหมาย	3.00	.60	ปานกลาง	6
3. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจกรรม ต่างๆ ของโรงเรียน	2.60	.60	ปานกลาง	4
4. มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน	2.40	.60	น้อย	1
5. มีส่วนร่วมในการพิจารณาทางเลือก ในการตัดสินใจแก้ปัญหา	2.50	.60	น้อย	2
6. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือก วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	2.50	.60	น้อย	2
7. มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	3.16	0.62	ปานกลาง	7

จากตารางที่ 1 แสดงว่าปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียน
บ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมใน
การตัดสินใจ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง เรียงลำดับจากคะแนน
เฉลี่ยน้อย คือมีปัญหามากที่สุดสองอันดับคือ ลำดับแรกมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยปัญหาต่างๆ
ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ลำดับที่สอง คือ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ไขปัญหา
ที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับความสำคัญ
ของปัญหามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$N = 19$		ระดับ การมีส่วนร่วม	ลำดับ ปัญหา
	\bar{x}	SD		
1. ใช้ความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ ในการพัฒนาสถานศึกษา	2.84	.74	ปานกลาง	5
2. แสดงความสามารถในการปฏิบัติงานที่ รับผิดชอบการพัฒนาสถานศึกษา	2.80	.70	ปานกลาง	4
3. ใช้ประสบการณ์มาพัฒนาปรับปรุง การปฏิบัติหน้าที่	2.80	.80	ปานกลาง	2
4. ได้แสดงความคิดเห็น วางแผนร่วม กับทีมงานในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่	2.70	.80	ปานกลาง	1
5. ได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรเพื่อใช้ ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม	2.80	.80	ปานกลาง	2
6. ประสานงานขอความร่วมมือจากฝ่ายงาน องค์กร หรือหน่วยงานอื่น เพื่อสนับสนุน การปฏิบัติหน้าที่ในการพัฒนาสถานศึกษา	3.11	.47	ปานกลาง	7
7. ได้ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีม อย่างมีประสิทธิภาพ	2.95	.70	ปานกลาง	6

จากตารางที่ 2 แสดงว่าปัญหามีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียน
บ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วม
ในการปฏิบัติการ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับ
จากคะแนนเฉลี่ยน้อย คือมีปัญหามากที่สุดสองอันดับคือ ลำดับแรกได้แสดงความคิดเห็น
วางแผนร่วมกับทีมงานในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ลำดับที่สอง คือ ได้รับการสนับสนุน
ด้านทรัพยากรเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับความสำคัญของปัญหา
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สาระแก้ว เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$N = 19$		ระดับ การมีส่วนร่วม	ลำดับ ปัญหา
	\bar{x}	SD		
1. รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จที่เกิดขึ้นแก่สถานศึกษา	3.00	.63	ปานกลาง	2
2. ได้รับประโยชน์ผลตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม	3.05	.50	ปานกลาง	3
3. ได้รับการยอมรับและยกย่องการปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม	3.11	.47	ปานกลาง	4
4. ได้รับสวัสดิการในการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม	3.00	.47	ปานกลาง	1

จากตารางที่ 3 แสดงว่าปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยน้อย คือมีปัญหามากที่สุดสองอันดับคือ ลำดับแรก ได้รับสวัสดิการในการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม ลำดับที่สอง คือ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จที่เกิดขึ้นแก่สถานศึกษา

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ความเปี่ยมเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาและลำดับความสำคัญของปัญหา การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$N = 19$		ระดับ การมีส่วนร่วม	ลำดับ ปัญหา
	\bar{x}	SD		
1. มีโอกาสเป็นส่วนร่วมในการประเมินผล การปฏิบัติงาน	2.79	.50	ปานกลาง	5
2. มีส่วนร่วมในการกำกับติดตาม การปฏิบัติงานของบุคคลในสถานศึกษา	2.53	.76	ปานกลาง	1
3. มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นใน การประเมินผลปฏิบัติงานของโรงเรียน	2.53	.76	ปานกลาง	1
4. มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทาง การปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้ดีขึ้น	2.74	.65	ปานกลาง	4
5. มีส่วนนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลไปใช้ ในการวางแผนปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน ให้ดีขึ้น	2.58	.74	ปานกลาง	3

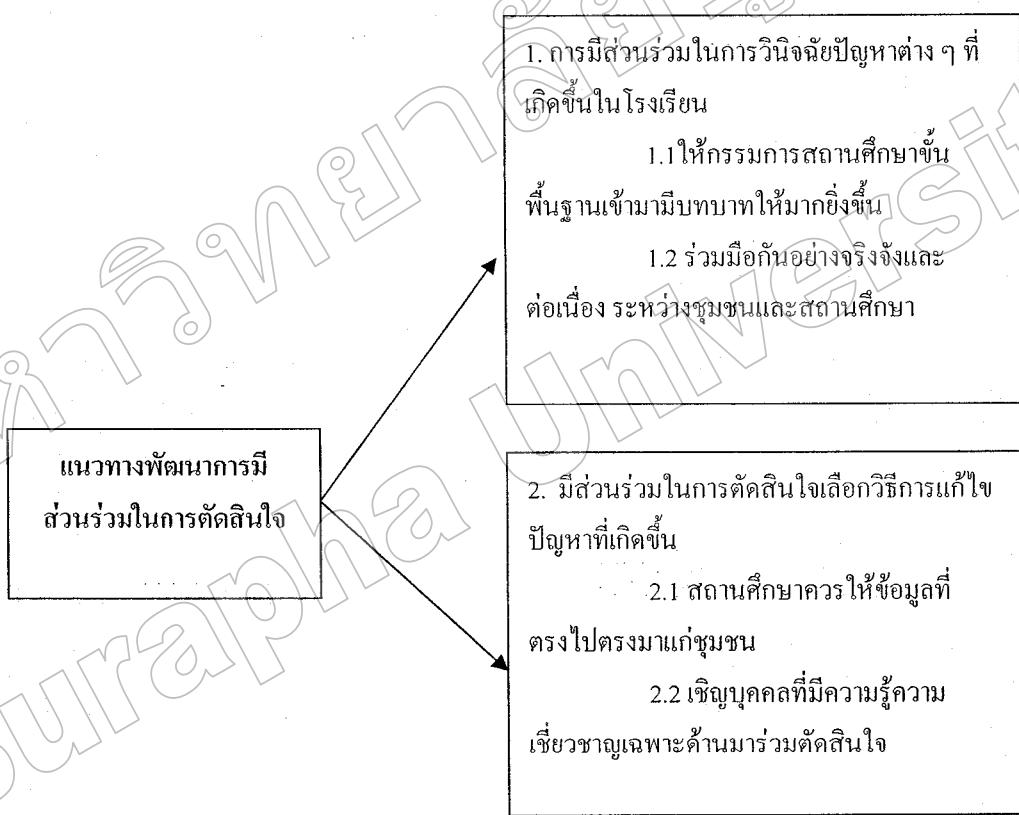
จากตารางที่ 4 แสดงว่าปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยน้อย คือมีปัญหามากที่สุดสองอันดับคือ ลำดับแรก มีส่วนร่วมในการกำกับติดตาม การปฏิบัติงานของบุคคลในสถานศึกษา ลำดับที่สอง คือ มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลปฏิบัติงานของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาปัญหาจากกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 1 ในรายด้าน เป็นประเด็นของการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ เพื่อให้ได้แนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนบ้านกะสัง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนโดยตรง ผู้ที่ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกะสัง และ ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม ได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนในด้านการตัดสินใจ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนในด้านการตัดสินใจ

ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

“แนวทางคือให้คณะกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานเข้ามามีส่วนร่วม การที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้นำและบุคลากรในโรงเรียน เริ่มที่การจัด

ทำรัฐธรรมนูญ โรงเรียน แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียน โดยการประชุมปรึกษาหารือในเรื่อง ข้อดีข้อด้อย หาอุปสรรคและโอกาสของโรงเรียนหรือชุมชน การที่เราจะได้ข้อมูล เราต้อง เชิญผู้ปกครองในชุมชนมาร่วมและการทำอย่างต่อเนื่อง ควรให้ชุมชนเริ่มนั่นคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ซึ่งเมื่อทำไปแล้วต้องตรวจสอบ เป็นกระบวนการที่ทำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยใช้กระบวนการของวงจรเดjmิ่ง” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสาระแก้วเบต 2)

“ในส่วนของชุมชนคือผู้แทนของชุมชนในรูปคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม พระราชบัญญัติแห่งชาติ ผู้แทนต้องเป็นไปตามกฎหมาย ได้แก่ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนคุณย์ ก้าฯ ฯลฯ ซึ่งทางโรงเรียนเองมีผู้บริหารเป็นเลขานุการ ควรจะได้บ่มเรื่องราวที่เป็นปัญหาร่วม พิจารณาร่วมกัน ถ้าเป็นปัญหาในโรงเรียนควรที่จะพูดคุยกันกับรองผู้อำนวยการโรงเรียน คณะกรรมการ หรือพนักงานราชการ และสุดท้ายควรนำเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษา” (นายกฤญากร จุฑารรธนา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเบต 2)

“ใช้ระบบของกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ามามีส่วนร่วมในการวินิจฉัย ปัญหา เพราะมีส่วนร่วมอย่างหลากหลาย โดยมาจากผู้นำชุมชน คุณย์ก้าฯ ผู้นำทางศาสนา เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม โดยใช้ทีมงาน ซึ่งผู้บริหารจะต้องมองคนในทุกกลุ่มใน ชุมชน การคัดเลือกนั้นต้องให้ได้มาจาก การคัดสรรตามที่กฎหมายระบุไว้ ได้กำหนดไว้” (นายบรรลุ ค马拉 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเบต 2)

“ให้กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานหรือชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อที่จะหาแนวทาง ที่ถูกต้อง โดยใช้แบบสันติวิธี เพื่อที่จะร่วมกันคิดหาทางออก และสามารถที่จะแก้ปัญหาได้ ถูกต้อง ซึ่งเรื่องที่ร่วมกันวินิจฉัยนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ใหญ่ๆ เท่านั้น สิ่งที่สำคัญไม่ว่า จะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่จะต้องร่วมกันวินิจฉัยทุกครั้ง”

(นางวิจิตรา สุนทรวงศ์สกุล ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเบต 2)

“ความมีการประชุมผู้ปกครองเกี่ยวกับการขอความร่วมมือในการช่วยเหลือบุตรหลาน ในเรื่องของการเรียนและความประพฤติเพื่อให้ร่วมตัดสินใจในเรื่องการเรียน และควรที่จะ กระทำอย่างต่อเนื่อง” (นายวุฒนน พิมมาดา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกะสัง)

“ให้กรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการวินิจฉัยปัญหาทุกๆ ครั้ง และควร ทำอย่างต่อเนื่องและสมำ่เสมอ” (นางสุนីรัตน์ คงนวาง ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง)

2. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น “ให้ชุมชนร่วมคิด ตั้งแต่ต้น แต่ปัญหาอยู่ที่เราไม่ยอมรับความคิดเห็นของชุมชน และในบางครั้งเรอาจจะไม่ได้ ข้อมูลจากปากโดยตรง แต่เราจะได้ในส่วนของการแสดงออกของชุมชนว่าเขาเห็นด้วยหรือ

“ไม่เห็นด้วย” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“นำปัญหาที่เกิดขึ้นเข้าร่วมในที่ประชุม ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในประเด็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน และสถานศึกษาต้องให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมา กับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา เชิญบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญมาร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อาจจะคุยกันนอกรอบเพื่อที่จะได้มีโอกาสกลั่นกรอง เป็นการเปิดโอกาสในในเรื่องเวลา สิ่งที่สามารถดำเนินการป้องกัน คือ การสร้างความเข้าใจ โดยการประชาสัมพันธ์สิ่งที่ลูกหลานได้รับประโภชน์ เช่นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาก็จะไม่เป็นปัญหา จะมีแต่ความร่วมมือและความเข้มแข็งของสถานศึกษา”
(นายกฤษฎากร จุฑาวรรณนา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“สอดคล้องกับในปัจจุบัน ซึ่งโรงเรียนเป็นนิติบุคคล ผู้อำนวยการ โรงเรียนมีอำนาจ เป็นผู้แทนของโรงเรียนที่จะดำเนินกรรม ถ้ามีปัญหาโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ และจะต้องมีบทบาทโดย

1. ให้กรรมการสถานศึกษาให้ช่วยนิเทศน์ปัญหา ต้องหาทางแก้ไขปัญหาแล้ว เสนอแนะให้โรงเรียน
2. ใช้สื่ออิทธิพลแห่งหรือผู้นำแบบบารมีนามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อระบุชุมชน ჯังหวัดฯ เมื่อโรงเรียนขอความร่วมมือจะจ่ายเงิน ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องเสาะแสวงหา มาให้ได้
3. ผู้นำตามกฎหมาย จะมีอิทธิพลในช่วงดำเนินการ ถ้ามีปัญหาเข้าจะสามารถแก้ไขปัญหาได้เรียบร้อย

นอกจากนี้โรงเรียนควรเสนอปัญหาที่แท้จริง และทุกคนต้องมีส่วนร่วม

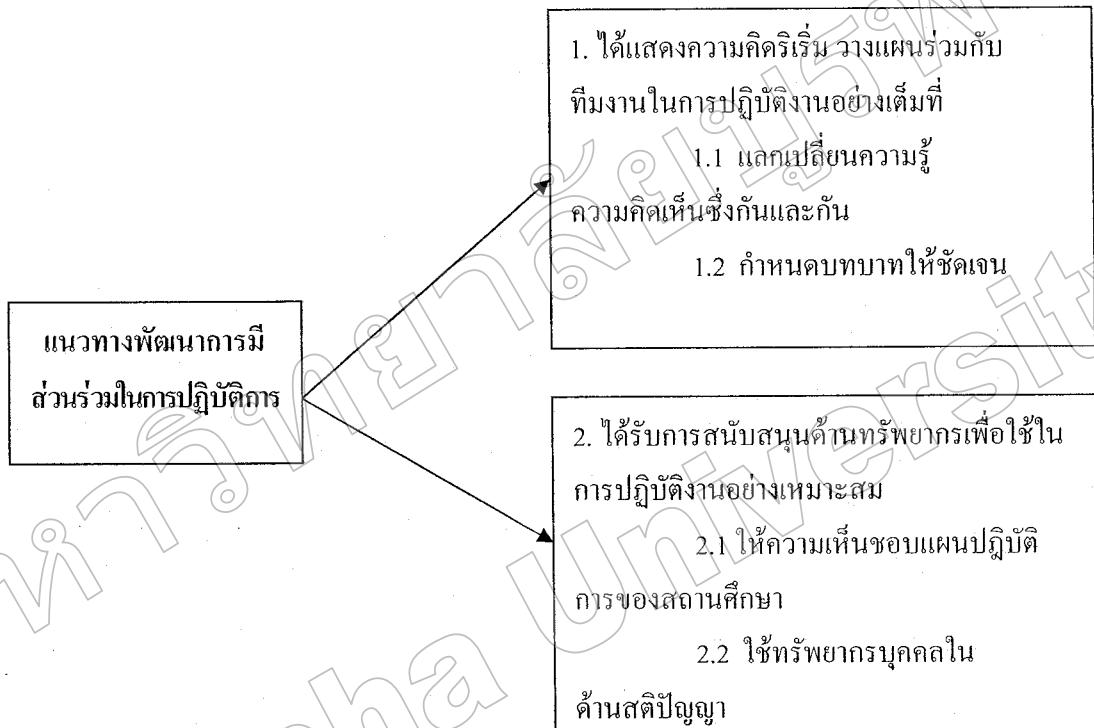
(นายบรรลุ ดาวา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“ควรให้มีการจัดการประชุมในรูปคณะกรรมการสถานศึกษาที่เราแต่งตั้งขึ้นมาให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นว่าจะเลือกวิธีการใด และจะดำเนินการตามวิธีที่เราเลือก โดยการใช้วงจรคุณภาพของเดنمิ่ง” (นางวิจิตรा สุนทรวงศ์สกุล ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“ประสานงานกับผู้นำชุมชน ผู้ปกครองว่ามีปัญหาอะไรบ้างให้เข้าช่วยสอดส่องดูแล และป้องกัน นอกเหนือนี้ควรที่จะขอความร่วมมือจากชุมชนในการแจ้งข่าวหรือให้ข้อมูลแก่โรงเรียนเพื่อที่จะได้รับทราบ อาจจะรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างครุกับชุมชนแล้วหารือแก้ปัญหาร่วมกัน” (นายวุฒน์ พิมมาลา ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกะสัง)

“ควรที่จะประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่จะร่วมมือกันในทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความเข้าใจที่ดี” (นางสุนីยรัตน์ คงนาวัง ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง)

การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ พ布ฯ แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการพัฒนาโรงเรียนในด้านการปฏิบัติการ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนในด้านปฏิบัติการ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ได้แสดงความคิดเห็น วางแผนร่วมกับทีมงานในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ “ให้ร่วมคิดตั้งแต่ต้น เช่นในการวางแผนยุทธศาสตร์ หากเด่น บุคคลด้อยของโรงเรียน ว่าโรงเรียนควรทำอะไร ได้บ้าง ทุกคนต้องร่วมมือกัน นอกจากนี้ต้องกำหนดบทบาทของชุมชนให้ชัดเจน” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สารแก้ว เขต 2)

“เป็นกลไกที่สำคัญ ซึ่งการทำงานเป็นทีมจะทำให้มีขวัญกำลังใจในการทำงาน และเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นกัน ความคิดเห็นที่แตกต่างกันจะทำให้เกิดประโยชน์ ความหลากหลายทางความคิดเป็นสิ่งที่ดี แล้วนำความคิดต่าง ๆ มาหลอมรวมจะทำให้

เกิดแนวคิดในการพัฒนา และเป็นแนวทางสำคัญเมื่อให้โอกาสได้เข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมได้แก่ ร่วมงานบวช หรืออาจจะนำนักเรียนไปพัฒนาชุมชน การพัฒนาให้บุคลากรเกิดความสำนึกร่วมในความสำคัญในการร่วมมือกัน ไม่เฉพาะเจาะจงว่าเป็นหน้าที่ของใครเท่านั้น”

(นายกฤษฎา จุฬารัตน์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาค เขต 2)

“ประการแรกคือ โรงเรียนต้องทดสอบไม่ตรึง ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียน และบุคลากร ในโรงเรียนต้องสร้างความสนใจให้กับชุมชนเพื่อที่จะให้ชุมชนไว้เนื้อเชื่ोใจ เช่น ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในแผนปฏิบัติการ แผนงบประมาณ และต้องแสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของเข้าเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ ประการที่สอง รับฟังความคิดของผู้ที่เราเชิญร่วมในการวางแผน บางครั้งเรารاحไม่เห็นด้วย แต่เราต้องจัดลำดับความสำคัญ โดยเอาความคิดของเข้าไปในแผนปฏิบัติการบ้าง และประการสุดท้ายคือนำความคิดไปปฏิบัติ อาจจะนำไปเพียงเล็กน้อย แต่ก็ควรนำไปปฏิบัติ” (นายนรรลุ ตรา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาค เขต 2)

“กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานควรเข้ามามีส่วนร่วม โดยควรคัดเลือกบุคคลที่มีความเสียสละเวลา โดยการสังเกตจากการให้ความร่วมมือเมื่อมีงานที่โรงเรียนจะมาช่วยเหลือ ตลอด เรายังคัดกรองสิ่งที่ดี ๆ ถ้าความคิดที่ไม่ดีควรที่จะตัดทิ้งไป ทั้งนี้ต้องคำนึงถึง ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน” (นางวิจิตร สนธิวงศ์สกุล ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาค เขต 2)

“ควรมีการแต่งตั้งให้ชุมชนเข้ามาร่วมงานแบบ ไม่เป็นทางการ ในการเข้ามาร่วมวางแผน การวางแผนนั้นให้กรรมการสถานศึกษา อาจแต่งตั้งเพิ่มเติมในเรื่องที่ปรึกษา เพราะจะได้มีความคิดที่หลากหลายในการวางแผน เราต้องแสดงให้เข้าทราบบทบาทหน้าที่ว่าเขามีความสำคัญมาก่อนอย่างเพียงใด แล้วผลลัพธ์ที่จะได้นั้นเกิดขึ้นกับบุตรหลานแล้วชุมชนจะได้เห็นคุณค่าของตนเอง” (นายวุฒน พิมมาดา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกะสัง)

“ควรเปิดโอกาสให้ชุมชนได้คัดเลือกบุคลากรที่จะทำงานร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อ ความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน” (นางสุนีย์รัตน์ คงนิวงศ์ ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง)

2. ได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

“ในส่วนที่โรงเรียนยังขาดแคลนอยู่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมค่าง ๆ เช่น การพัฒนาห้องสมุด ให้ชุมชนให้ความเห็นชอบแผนของโรงเรียน ซึ่งทางโรงเรียน จะต้องมีการรายงาน ทำรายงานต่อสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดงานค่าง ๆ” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาค เขต 2)

“ในอดีตพระยาไม่ข้อจำกัดทางด้านทรัพย์สิน สภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ทึ้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียนว่าจะสามารถดึงทรัพยากรมาใช้ในการปฏิบัติงาน สิ่งที่เป็นจุดเด่นคือ บุคลากรที่มีความมุ่งมั่นอุดหนุน เพื่อที่จะพัฒนาชุมชนให้ดียิ่งขึ้น พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง สิ่งที่สามารถเป็นทรัพยากรได้คือ ทรัพยากรด้านบุคคลในด้านสติปัญญามากกว่าปัจจัยเรื่องเงิน ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือชึ้นและกัน จะก่อให้เกิดการประสานงานที่ดี อาจจะใช้ภาษาท้องถิ่นมาช่วยประสานงาน หรืออาจจะประสานทางสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาให้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ประสานงาน”
(นายกฤษฎากร จุฑารัชนา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาค เขต 2)

“โรงเรียนควรจะได้รับการบริหารจัดการมากกว่าทรัพยากรด้านการเงิน ใช้ทรัพยากรในด้านการบริหารมาใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ โรงเรียนต้องมองชุมชนว่าชุมชนเป็นอย่างไร โรงเรียนจะได้รับการสนับสนุนทรัพยากรอะไรได้บ้าง บางชุมชนอาจจะได้รับทางด้านแรงงาน หรือบางชุมชนอาจจะได้ได้รับการสนับสนุนทางด้านการเงิน ถ้าชุมชนมีงานช่วยงานในด้านแรงงาน โรงเรียนควรที่จะติดค่าเป็นค่าแรงงาน สามารถที่จะแบร์ค่าออกเป็นตัวเงินได้ เพราะบางคนอาจจะมีเงินแต่ไม่มีเวลา ซึ่งถ้าเบรียณเที่ยนแล้ว คนสองคนควรที่จะได้รับการยกย่องเท่าเทียมกัน ทางโรงเรียนควรอบรมเกียรติบัตรต่างๆ ให้เป็นการยกย่อง “ชุมชนเชี่ยว” (นายบรรลุ ค马拉 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาค เขต 2)

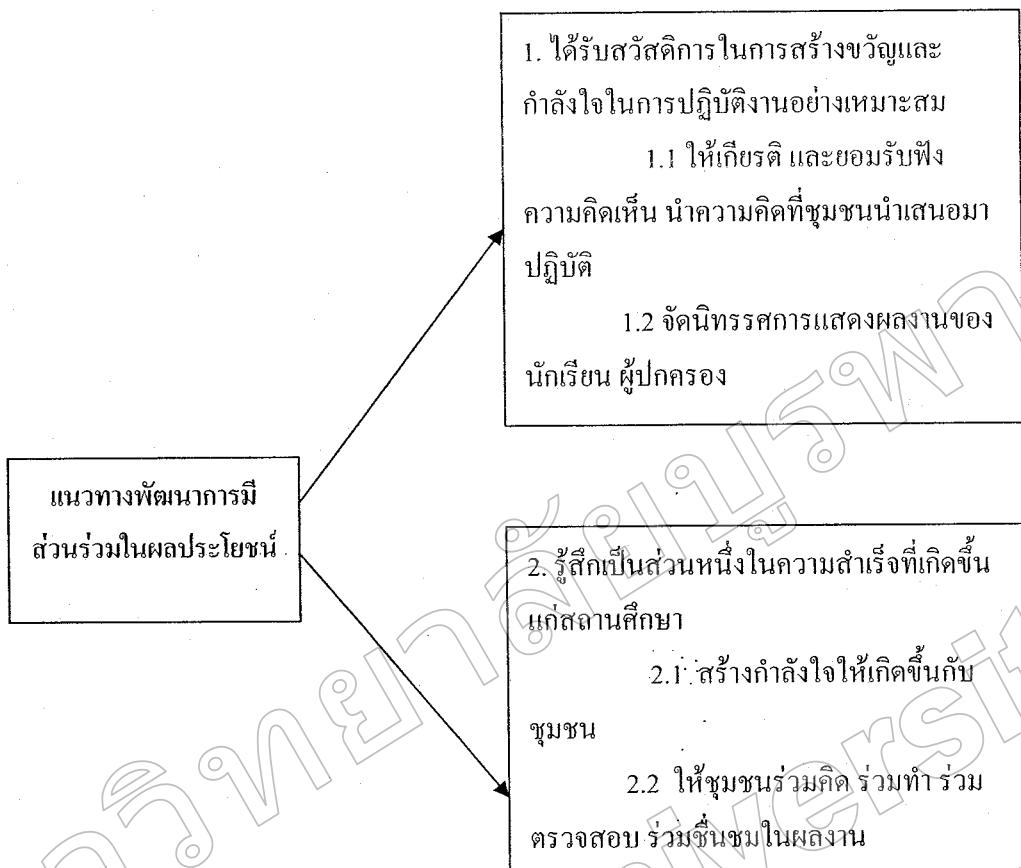
“โรงเรียนควรที่จะประสานขอความช่วยเหลือจากคนที่มีพลังอำนาจ เพื่อที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ เป็นไปด้วยดี ซึ่งการที่จะได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรนั้น เราควรที่จะจัดทอกผ้าป่าโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เพื่อที่จะได้ทรัพยากรมาสนับสนุน แล้วนำทรัพยากรในส่วนนี้ไปช่วยสนับสนุนชุมชนอีกด้วย”

(นางวิจิตรา สุนทรวงศ์สกุล ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาค เขต 2)

“ควรประสานงานโดยใช้นักเรียนเป็นสื่อกลาง โดยอาจจะใช้หนังสือหรือจดหมาย ขอความร่วมมือให้ผู้ปกครองรับทราบ และจูงใจโดยการอบรมเกียรติบัตรแก่ชุมชนที่มา “ร่วมงาน” (นายวุฒนะ ฉิมมาดา ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกะสัง)

“โรงเรียนควรที่จะร่วมมือกับชุมชน และสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน เช่น การให้ยืมอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อช่วยในการปฏิบัติงาน” (นางสุนีรัตน์ คงนaware ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง)

การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ พนว่า แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการพัฒนาโรงเรียนในด้านการผลประโยชน์ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนในด้านผลประโยชน์

ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ได้รับสวัสดิการในการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

“ให้ชุมชนมาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ และร่วมชี้ช่องในผลงาน ซึ่งผลงานที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันหรือการประกวดต่าง ๆ การจัดแสดงผลงานในโรงเรียนอาจให้ชุมชนร่วมคุณภาพการอ่านหนังสือของบุตรหลาน ให้เข้าได้ชื่นชม โดยการให้มีส่วนร่วมในการคุยและให้นูตรหลานอ่านหนังสือ ซึ่งสามารถแสดงออกได้หลายทาง โดยอาจสรุปผลงานในรายการเรียน โดยการจัดทำวารสารหรือจดหมายถึงผู้ปกครอง การทำเป็นประจำสม่ำเสมอ ควรประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก ซึ่งมีความสำคัญ เพราะเมื่อโรงเรียนมีผลงานเท่ากับชุมชนก็มีส่วนร่วมในความสำเร็จด้วยเช่นกัน” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“ในสิ้นปีการศึกษาครั้งนี้การจัดนิทรรศการแสดงผลงานของบุตรหลาน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร เป็นผลงานที่สร้างความประทับใจ สร้างความภาคภูมิใจ เพื่อให้เกิดการร่วมรับรู้ผลงานที่จัดแสดงครั้งที่จะทำเป็นประจำทุกปี และทางชุมชนเองจะมีกำลังใจมากขึ้น เพราะได้มี

ส่วนร่วมในความสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งการจัดแสดงผลงานอาจจะเชิญผู้นำของห้องถิน หรือผู้แทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมเป็นการสร้างกระแส และสร้างกำลังใจให้กับชุมชน” (นายกฤษฎากร จุฑารัตน์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“ให้ชุมชนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเชิดชูเกียรติ เมื่อสถานศึกษาประสบความสำเร็จ เขาจะมีความภาคภูมิใจ บังคับอาจจะมองไม่เห็นในเรื่องของการใช้เวลาพิเศษ เช่น การจัดงานวันเกียรติคุณในรอบปี ให้ชุมชนเข้ามายเป็นส่วนหนึ่งของงาน ได้เผยแพร่ผลงาน อาจจะรับประทานอาหารร่วมกัน ถ้าทำเป็นประจำจะทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมชั้นชุมในผลงานของตนเอง” (นายบรรลุ ดาวา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“ซึ่งจะให้ชุมชนได้รับทราบที่ไปที่มาของเงิน ว่าได้ใช้บนประมาณไปในส่วนใดงบประมาณที่ใช้ไปในงานของส่วนรวมมากน้อยเพียงใด ควรที่จะนำเงินมาพัฒนาโรงเรียน และพัฒนาเด็ก อาจจะปลูกผักในโรงเรียนแล้วนำผลผลิตที่ได้แบ่งให้ผู้ปกครองได้นำไปใช้ประกอบอาหารบ้าง จะเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน” (นางวิจิตรวา สุนทรวงศ์สกุล ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“สำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองว่าอย่างที่จะให้บุตรหลานเป็นไปในทิศทางใด ต้องการให้ลูกเก่ง หรือต้องการให้บุตรหลานศึกษาต่อในด้านใด” (นายวุฒนะ คิมมาลา ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกะสัง)

“ให้ชุมชนได้เข้ามาร่วมใช้ในอาคารสถานที่ในการปฏิบัติงานใน เช่น ในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งคนในชุมชนเข้ามายใช้สถานที่ในการเลือกตั้ง เมื่อโรงเรียนอำนวยความสะดวกต่อในด้านใด ให้กับโรงเรียน” (นางสุนีย์รัตน์ คงนัว ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง)

2. รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จที่เกิดขึ้นแก่สถานศึกษา

“ชุมชนต้องการให้ลูกหลานเขาได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพมากกว่าสิ่งอื่นใด คาดหวังว่าโรงเรียนจะเป็นแหล่งเพาะบ่มคุณธรรมให้บุตรหลาน เป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ ต่าง ๆ ให้บุตรหลานของตนเป็นคนคลาด เมื่อเรียนจบแล้วมีงานทำ ส่วนในด้านการเข้ามาใช้บริการของโรงเรียน ชุมชนอย่างได้ความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ เช่น การจัดสอนในเรื่องคอมพิวเตอร์ให้ชุมชนในช่วงหลังเลิกเรียน นอกจากนี้ควรที่จะเยี่ยมเยียนผู้ปกครอง เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ในตัว โดยโรงเรียนต้องอาสาให้ความช่วยเหลือ เพราะโรงเรียนมีทุกอย่าง” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“ชุมชนไม่คาดหวังผลตอบแทน แต่สิ่งที่เรารอไว้คือการยอมรับฟังความคิดเห็นของชุมชน ให้เกียรติ อาจจะทำโดยการมอบเกียรตินักร เป็นการสร้างขวัญทางด้านจิตใจ การสร้างขวัญกำลังใจคือการเชิญให้มาร่วมประชุมอาจจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ เพื่อให้เขามีความรู้สึกในการพัฒนาโรงเรียน” (นายกฤษฎากร จุฑารัตน์ รองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

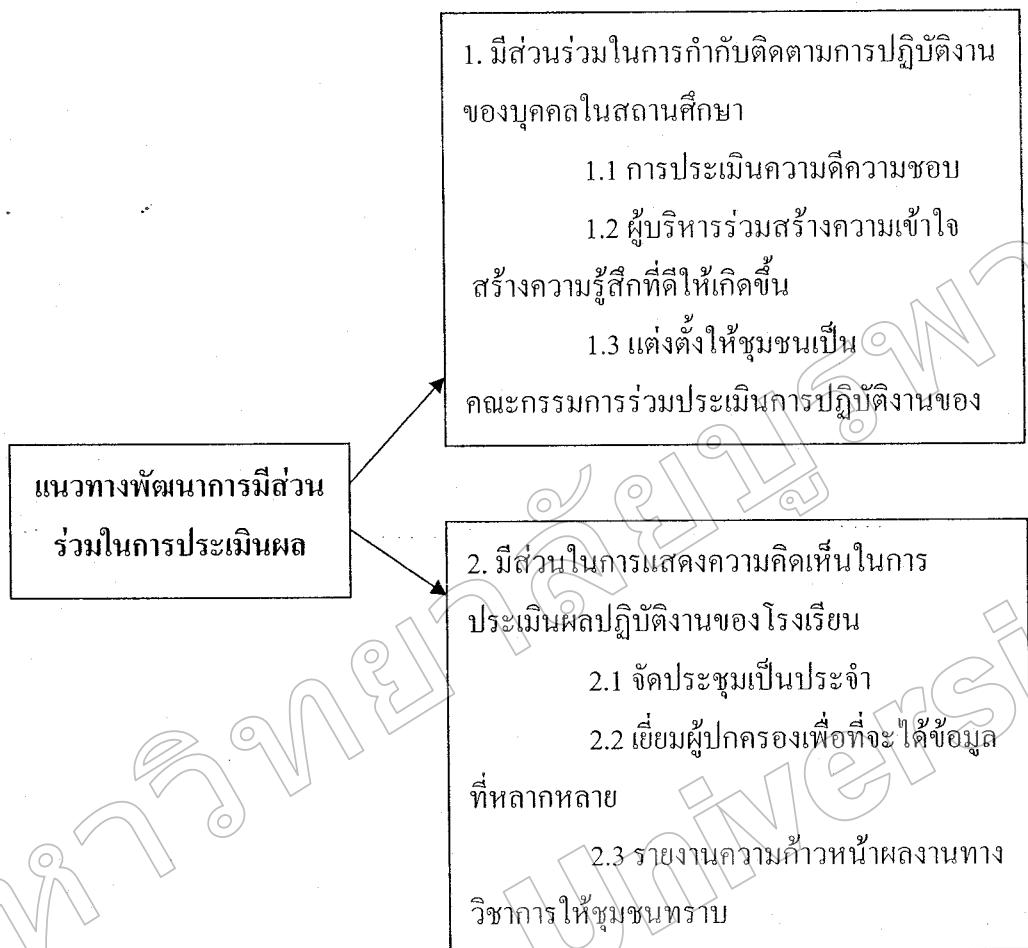
“คนทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน เมื่อชุมชนให้อะไรแก่โรงเรียน โรงเรียนก็ควรที่จะตอบแทน ดังนั้นโรงเรียนต้องเป็นผู้ให้ก่อนเป็นผู้รับ อาจจะให้ตามประเด็นในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา ควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เกิดแก่ชุมชน หรือในโอกาสที่โศกเศร้าเสียใจ โรงเรียนควรจะเข้าไปร่วมเป็นเจ้าภาพ เป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ” (นายบรรลุ ตรา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“ควรที่จะมีของขวัญให้ชุมชนบ้างตามโอกาส ซึ่งเรารอที่จะบริหารจัดการในโรงเรียน ของขวัญที่ให้อาจจะไม่จำเป็นต้องให้ของขวัญ แต่อาจจะเป็นกำลังใจที่ครอบคลุมให้กับชุมชนที่มาปฏิบัติหน้าที่” (นางวิจิตร ถุนธรรมศักดิ์ ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2)

“โรงเรียนควรทำสาธารณสัมพันธ์เพื่อให้ชุมชนรับทราบว่าจะสามารถให้บริการทางด้านใดบ้างหรืออาจจะให้นุклาร์ในโรงเรียนไปช่วยเหลือถ้าทางชุมชนต้องการ เช่น การให้บริการในด้านให้วุฒิการศึกษา ในกรณีที่ทำหาย และโรงเรียนควรบริการแบบก้าวイヤมมิตร บริการแบบมิตรที่ดี อาจจะมองไม่เห็นแต่สัมผัสได้จากความรู้สึก” (นายวุฒนะ ฉิมมาลา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกะสัง)

“ควรที่จะให้ของขวัญบ้างตามโอกาส เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม” (นางสุนีย์รัตน์ คงนaware ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง)

การมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนในการประเมินผล ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนในด้านมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. มีส่วนร่วมในการกำกับติดตามการปฏิบัติงานของบุคคลในสถานศึกษา

“เป็นบทบาทของกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน ซึ่งส่วนใหญ่เขาอาจจะไม่แน่ใจว่าจะเข้ามาระบุนได้อย่างไร และเราเองพร้อมที่จะให้ทางชุมชนประเมินได้หรือไม่ ควรใช้แบบสันติวิธี หากงช่วยกันปรึกษาหารือกัน เมื่อสิ้นภาคเรียนคราวจัดแสดงผลงานของนักเรียนแล้วให้ชุมชนหรือผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของครูและผลงานของนักเรียน” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เชต 2)

“จะเป็นไปในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษา ทั้งนี้ต้องเกิดจากการนำเสนอของผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง ต้องช่วยกันสร้างขวัญกำลังใจในการร่วมกันพัฒนาความก้าวหน้าของครูเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนโดยตรง โดยการพิจารณาความดีความชอบ ต้องสร้างความชัดเจนให้กับชุมชน และต้องเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์ ภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับชุมชน ทุกฝ่ายต้องทำหน้าที่สอดคล้องกัน สร้างความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้น ผู้บริหารต้องร่วมสร้างความเข้าใจ ถ้าเกิดการไม่ยอมรับจะเกิดความขัดแย้งซึ่งจะทำให้เป็น “ปฏิปักษ์กัน” (นายกฤษฎากร จุฬาระชนา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สารแก้ว เขต 2)

“ให้เป็นไปตามกฎหมาย เช่น การพิจารณาความดีความชอบต้องผ่านกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” (นายบรรลุ ควร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สารแก้ว เขต 2)

“ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมเป็นอย่างมาก จะเป็นการตรวจสอบกันได้ การทำงาน จึงจะมีประสิทธิภาพ งานประเมินผลจะทำงานได้ตามเป้าหมาย และระบบงานนี้จะ “โปร่งใส” (นางวิจitra ถุนทรวงศ์สกุล ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสารแก้ว เขต 2)

“แต่ตั้งให้คณะกรรมการร่วมประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากร เช่น แต่ตั้งให้ เป็นคณะกรรมการร่วมประเมินการปฏิบัติงานของครู และสามารถเป็นผู้พิจารณาให้ขึ้นแก่ครู ในโรงเรียน” (นายวุฒนະ ฉิมมาลา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกะสัง)

“ควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของบุคลากรในโรงเรียน โดย การสังเกต และ ติดตามผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่อง” (นางสุนิยรัตน์ คงนาว ครูผู้สอน โรงเรียนบ้านกะสัง)

2. มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลปฏิบัติงานของโรงเรียน

“ใช้การประชุม หรือการใช้แบบสอบถามให้ผู้ปกครองประเมินผ่านทางนักเรียน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนแสดงความคิดเห็นด้วยความเต็มใจ ซึ่งโรงเรียนจะต้องปรับวิธีการทำงาน ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต ปรับวิธีการและปรับเวลาให้เหมาะสมกับอาชีพของบุคคลในชุมชน เช่น อาจจะจัดประชุมผู้ปกครองในช่วงเย็น เพราะการประกอบอาชีพของชุมชนไม่เอื้ออำนวย ต่อการประเมิน” (นายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสารแก้ว เขต 2)

“ควรจะมีการสรุปความสำเร็จทุกภาคเรียน เพื่อจะนำมาปรับปรุงพัฒนา ควรที่ จะพูดคุยกันเป็นระยะ เพื่อที่จะนำความคิดเห็นหรือข้อมูลต่าง ๆ มาร่วมกันพัฒนาโรงเรียน และควรที่จะเก็บข้อมูลหลาย ๆ ลักษณะ และต้องรับฟังความคิดเห็นของชุมชน”

(นายกฤษฎากร จุฬารัตน์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2)

“ให้ดูว่าในรอบปีที่ผ่านมาโรงเรียนทำอะไร และสำเร็จมากน้อยเพียงใด เสนอให้กรรมการทราบโดยใช้เป็นเครื่องมือในการบริหาร ถ้าให้เขามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในแผนปฏิบัติการประจำปี หรือโครงการต่าง ๆ ชุมชนก็จะมีความภาคภูมิใจและอยากจะร่วมงานต่อไป” (นายบรรลุ ดาวา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2)

“หากอดีตข้อคดีอย่างโรงเรียนเพื่อที่จะนำเสนอชุมชน และให้ชุมชนร่วมเสนอความคิดเห็นที่คิดมีประโยชน์ และ นำความคิดเห็นที่ชุมชนนำเสนอมาปฏิบัติ เพื่อให้โรงเรียน มีการพัฒนาขึ้น” (นางวิจิตรा สุนทรวงศ์สกุล ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 2)

“โรงเรียนควรที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น เช่น การจัดประชุม ประชาคมหมู่บ้าน เยี่ยมผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อที่จะได้แสดงความคิดเห็น นอกเหนือนี้ ด้านวิชาการ ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ในด้านงานงบประมาณ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบพัสดุ” (นายวุฒนະ นิมมาดา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกะสัง)

“โรงเรียนควรจัดเวทีเพื่อให้ชุมชนได้แสดงความคิดเห็น และโรงเรียนเองก็ควรที่จะรายงานความก้าวหน้าทางวิชาการให้ชุมชนได้รับทราบ เพื่อเป็นการหารือในเรื่องการพัฒนาปรับปรุง เพื่อที่จะนำโรงเรียนไปสู่ความเป็นมาตรฐานเป็นที่ต้องการของชุมชน”(นางสุนីรัตน์ คงนาวัง ครุผู้สอนโรงเรียนบ้านกะสัง)